

O

odăja „ocol pentru vitele cornute mari, în afara satului” — în fostul jud. Lytyn. (*Hrinčenko*, 38). Etimol.: < rom. *odăie* „loc la cîmp sau la pădure unde se adăpostesc vitele sau oile și unde îngrijitorii au toate cele trebuincioase pentru menajul lor” < tc. *oda* „cameră” (*Scheludko*, 139, Candrea, *Dict. lb. rom.*, 860).

okil „ocol la stîină, unde stau oile înainte de muls” — în graiurile transcarpatice” (*Dzendzelivs'kyj Vivčars'ka leksyka*, 109). Etimol.: < rom. *ocol* „id.” < sl. de sud *okolъ* (*Mihăilă*, 38), bine cunoscut în graiurile românești (*ALRM*, s.n., h. 259, p.c. 157, 235, 250, 386). De altfel, tot din rom. au împrumutat ucrainenii din Carpații Nordici și termenul *cárook* (vezi), cu sens foarte apropiat. J. Dzendzelivs'kyj crede că e vorba de o creație ucraineană proprie: *o-kol-ъ*, deși cu sensul acesta, prin excelență păstorească, ucr. *okile* e cunoscut doar în graiurile de sud-vest, învecinate româna. Despre *i*, vezi § 15. Var.: *okól* cu „okol” — în graiurile de stepă (*Zavorotna*, 24, id., *Osoblyvosti*, 15, *Drozdovs'kyj*, 154).

okól, vezi *okil*.

olačyna „nume de oaie de o anumită culoare” — în graiurile transcarpatice. Etimol.: cf. rom. dial. *aláci* „pestriț”, „bălțat” (Bucovina) < tc. *alaca* „id.”, cu suf. *-yna* (*Dzendzelivs'kyj Vivč. leksyka*, 108, Candrea, *Dict. lb. rom.*, 29, *Tursko-bălg. rečnik*, 20). Ucr. *o-* î.l.d. rom. *a-* este neclar.

P

pácýty „a păți” (*Żelechowski*, 606). Etimol.: < rom. dial. *a pați* „a păți” < lat. *patire* (*Scheludko*, 140). Împrumut afectiv, întâlnit și la alte neamuri care au venit în contact cu românii: lipovenii (de ex., cei de la Socolinți, com. Mitocul-Dragomirnei, jud. Suceava), polonii (de ex., cei de la Cacica, jud. Suceava¹), sașii din Transilvania (*Grigorowitza*, 254). Cf. și *skapáty*.

paftáli, pl. tantum „un fel de îmbrăcăminte femeiască” (*Żelechowski*, 605, cu menț.: din română). Etimol.: < rom. dial. pl. *paftáli* „paftale”, sg. *paftá* < tc. *pafta* „id.” (*Scheludko*, 140, Candrea, *Dict. lb. rom.*, 885, *Tursko-bălg. rečnik*, 438).

papšója, vezi *papușója*.

papúša „legătură de foi de tutun” — în Podolia (*Hrinčenko*, 95). Ca termen special, e cunoscut, cu același sens, și în ucr. literară (*Ukr.-russk. slovar'*, 217). Etimol.: < rom. dial. *papúša*, lit. *păpúșă* „id.”, de origine necunoscută (*Candrea*, 406, *Scheludko*, 139, Vasmer, *REW*, II, II, 307—308). Termenul a pătruns și în graiurile rusești (*Dal*, 17). Derivat propriu: *papušyna* „porumb” (*Żelechowski*, 601) < *papúša*, cu suf. *-yna*. Cf. în rom. *păpușă de porumb* (*pînă nu are mătase*), notat în Moldova (*ALR*, s.n., I, 105, p.c. 228, 365, 414, 520, 531, 537 ș.a.).

papușója „porumb” — în graiurile de stepă (*Hrinčenko*, 95, *Žylko*, 171, *Zavorotna*, 24). Etimol.: < rom. dial. *papușói* (*Candrea*, 406, *Scheludko*, 139, Vasmer, *REW*, II, 307—308), cu schimbarea genului, vezi § 26. Var.: *papšója* — în graiurile pocuto-bucovinene (*Žylko*, 105), cf. rom. dial. *papșói* (Bucovina).

¹ Vezi *Rsl.*, XIV, p. 63, articolul lui St. Gogolewski.